

Zpravodaj OÚ Předslav

čís. 19. pro obce Hůrka, Makov, Měcholupy, Němčice, Petrovičky, Předslav a Třebíšov roč. 2011

Vážení spoluobčané,

dovolte mi, abych po letošním deštivém létě a skončených dovolených všem popřál krásný slunečný podzim a našim školákům i jejich rodičům úspěšný školní rok. V následujících několika větách bych Vás rád seznámil s událostmi v obci nedávno minulými a některými budoucími.

V areálu LK Makov se v průběhu léta uskutečnila řada akcí: 16 filmových představení (560 návštěvníků), 5 hudebních produkcí (1400 návštěvníků), dětský den (150 návštěvníků), Festival hudebního mládí (100 návštěvníků / 100 účinkujících), divadelní představení (pouze 18 návštěvníků – pršelo; budete mít možnost shlédnout 8. 10. v hostinci v Makově).

V Petrovičkách byla opravena fasáda kaple a prodloužena dešťová kanalizace o 50 m. V Němčicích jsme opravili kratší úsek komunikace za hřbitovem a byla dokončena první část oprav střechy kostela. Na SZIF byla prostřednictvím MAS Pošumaví podána žádost na restaurování oltáře v kapli v Měcholupech. Také byla podána žádost na OPŽP ohledně revitalizace zeleně v obcích. Probíhaly opravy veřejného osvětlení, sekání hřbitovů, úklid veřejných prostranství, revize budov a zařízení.

V nejbližší době nás čekají práce na vybudování nového chodníku v Předslavi u č.p. 52. Na prosincovém zasedání ZO pak budeme posuzovat možnosti rozšíření sběru tříděného odpadu v obcích o papír a velkoobjemový odpad.

Šindelář Petr – starosta obce

Informace z jednání OZ

5. zasedání ZO Předslav dne 15.9.2011 v Předslavi:

U s n e s e n í :

- č. 57 – ZO projednalo a schvaluje zprávu o činnosti OÚ od 4. zasedání ZO Předslav.
- č. 58 – ZO projednalo a schvaluje rozbor hospodaření za 1. pololetí 2011.
- č. 59 – ZO projednalo a schvaluje rozpočtové změny září 2011.
- č. 60 – ZO projednalo a neschvaluje prodej parc.č. 289/6 v k.ú. Měcholupy u Předslavi.
- č. 61 – ZO projednalo a schvaluje částku 160 000 Kč jako finanční náhradu za vyrovnání investice v LK Makov. Podmínkou vyplacení je ukončení soudního sporu ze strany pana Radka Uhlíře.
- č. 62 – ZO projednalo a schvaluje Obecně závaznou vyhlášku Obce Předslav 1/2011 o místních poplatcích ze psů.
- č. 63 – ZO projednalo a neschvaluje zadání provedení obecních symbolů.
- č. 64 – ZO projednalo a pověřuje starostu obce předložit do prosincového zasedání ZO finanční náklady případného svozu papíru a velkoobjemového odpadu.

Informace obecního úřadu

Upozorňujeme občany, že pro platby v hotovosti (např. poplatků ze psa, vodné, poukázky na odvoz odpadu atp.), ověřování podpisů a listin, a pro další podobné úkony jsou na Obecním úřadě v Předslavi určeny tyto úřední hodiny:

Pondělí 7:00 - 15:00; Středa 7:00 - 17:30; Pátek 7:00 - 11:00.

Připomínáme občanům Němčic, že termín **31.12.2011** je **konečný**, kdy je možné žádat obec Předslav o vrácení vloženého příspěvku na III. Etapu plynofikace část „Petrovičky - Němčice“ ve výši 7 000 Kč. Nutnou podmínkou pro vrácení příspěvku je předložení dokladu o uzavření „Smlouvy o sdružených službách dodávky zemního plynu“.

**Oznamujeme občanům, že dne 13.10.2011 bude od 12:00 do 15:00 přerušena dodávka elektřiny v Předslavi, v horní části obce!!
Domácností napojených na trafostanici dole u rybníka se toto přerušování netýká.**

Vzdělávání

Ze ZŠ a MŠ Předslav

Organizace školy se pro školní rok 2011/2012 nemění. Ve dvou třídách ZŠ je

celkem 32 žáků, 28 žáků se přihlásilo k docházce do školní družiny. Do MŠ bylo k 1. září zapsáno 19 dětí.

Personální obsazení ZŠ zůstalo stejné, do MŠ přišla na místo paní učitelky Petrové paní Bc. Anežka Vaňková. Vzhledem

k tomu, že paní učitelka Mgr. Miroslava Fleisigová již dokončila studium vysoké školy, je aprobovanost na naší škole sto-procentní.

V ročním plánu školy jsou zařazeny aktivity ke zpestření běžného vyučování.

Koncem září nebo začátkem října budeme zvát širokou veřejnost k účasti na drakiádě. O všech akcích budeme průběžně informovat. V současné době jsou připravov-

vány nové webové stránky školy. Upozorňujeme proto všechny návštěvníky našich stránek, že starší články a soubory ve fotogalerii nebudou od listopadu přístupné.

Pokud o ně máte zájem, stáhněte si je již nyní na adrese: www.skolapredslav.info.

Mgr. A. Kroupová

Spolky

Soutěž mužů TJ Měcholupy v kopané

Nová sezona je už v plném proudu...

Po sedmítýdenní pauze, se v polovině srpna na měcholupské hřiště opět navrátil fotbal. V závěru minulé sezony, ve které mužstvo Měcholup bojovalo v soutěži Okresního přeboru, všichni napjatě očekávali, jak dopadne barážové utkání o záchranu Tatranu Dlouhá Ves v 1.B třídě. Bohužel, Tatran v tomto zápase neuspěl, sestoupil do Okresního přeboru, a z něj pak neodcházela standardně dvě, ale hned tři poslední mužstva. Tím třetím sestupujícím byl právě Sokol Měcholupy. Začíná tedy nyní opět zápasit s mužstvy ve III. třídě, kde bylo od zahájení podzimní sezony dosud odehráno sedm kol, včetně v srpnu předebraných utkání 12. a 13. kola soutěže. A že si zde zatím měcholupské mužstvo vede dobře, to dokazují i následující výsledky jednotlivých utkání:

12. kolo Měcholupy – Horažďovice; hráno v sobotu 13.08. od 17:00; **výsledek 0 : 3 (0:0);** branky: 64., 67. Mičkal Petr 2, 59. Lávička Miroslav; rozhodčí: Holeček Miroslav; ŽK: 1:0 (Tvrdík Ivan); diváků: 60.

13. kolo Myslív – Měcholupy; hráno v sobotu 20.08. od 17:00; **výsledek 0 : 3 (0:2);** branky: 34., 80. Bálek Dušan, 12. Blahouš Lukáš; rozhodčí: Staněk Luděk; ŽK: 3:1 (Bláha Luděk, Štěrba Jaroslav, Bláha Michal – Tvrdík Ivan); ČK: 0:1 (Valečka Miroslav); diváků: 80.

1. kolo Měcholupy – Malý Bor; hráno v sobotu 27.08. od 17:00; **výsledek 3:2 (2:2);** branky: 14., 19. Škvarenina Milan, 90. Jahoda Marek – 3. Horman Václav, 20. Trubač Lukáš; rozhodčí: Diviš Robert; ŽK:2:2 (Jahoda Marek, Kanta Michal – Kocum Pavel, Jára Karel); diváků: 40.

2. kolo Nalžovské Hory – Měcholupy; hráno v sobotu 03.09. od 16:00; **výsledek 0 : 1 (0:0);** branka: 70. Tvrdík Ivan; rozhodčí: Abraham Josef; ŽK: 0:1 (Tvrdík Ivan); diváků: 40.

3. kolo Měcholupy – Veřechov; hráno v sobotu 10.09. od 17:00; **výsledek 2 : 1 (0:0);** branky: 81. Tvrdík Ivan, 90. Kaňák

Jan – 53. Šimko Anton; rozhodčí: Lažánek Karel; ŽK: 3:2 (Tvrdík Ivan, Kaňák Jan, Kanta David – Otáhal Vlastimil, Brabec Jiří); diváků: 50.

4. kolo Hradešice B – Měcholupy; hráno v neděli 18.09. od 16:00; **výsledek 1 : 3 (0:1);** branky: 67. Melka František ml. - 29. Novák Petr, 70. Vrba Jindřich PK, 72. Votava Josef; rozhodčí: Veverka Jan; bez karet; diváků: 50.

5. kolo Měcholupy – Bezděkov; hráno v sobotu 24.09. od 16:30; **výsledek 0 : 0 (0:0);** rozhodčí: Koura Radim; ŽK: 2:4; ČK: 1:0 (Kaňák Jan); diváků: 50.

Průběžná výsledková tabulka vypadala 25. 9. večer následovně:

Rk.	Tým	Záp	+	0	-	Skóre	Body (Prav)
1.	Horažďovice "B"	7	6	1	0	25 : 3	19 (4)
2.	Strážov "B"	7	5	1	1	22 : 10	16 (1)
3.	Měcholupy	7	5	1	1	12 : 7	16 (4)
4.	Bezděkov	7	4	2	1	16 : 12	14 (5)
5.	Neznašovy	7	4	1	2	17 : 16	13 (-2)
6.	Malý Bor	7	4	0	3	19 : 10	12 (3)
7.	Velhartice	7	4	0	3	14 : 13	12 (0)
8.	Bolešiny	7	3	2	2	18 : 8	11 (2)
9.	Veřechov	7	3	0	4	13 : 13	9 (9)
10.	Hradešice "B"	7	3	0	4	14 : 15	9 (0)
11.	Hartmanice	7	2	1	4	14 : 12	7 (-5)
12.	Nalžovské Hory	7	1	0	6	7 : 22	3 (-6)
13.	Hory Matky Boží	7	0	1	6	5 : 34	1 (-11)
14.	Myslív	7	0	0	7	3 : 24	0 (-9)

Zbývající zápasy podzimní části se odehrají v termínech:

06. kolo Hartmanice – Měcholupy	sobota 01.10. – 14:00
07. kolo Měcholupy – H. M. Boží	sobota 08.10. – 16:00
08. kolo Strážov B – Měcholupy	neděle 16.10. – 15:30
09. kolo Měcholupy – Velhartice	sobota 22.10. – 15:30
10. kolo Neznašovy – Měcholupy	neděle 30.10. – 14:30
11. kolo Měcholupy – Bolešiny	sobota 05.11. – 14:00

Ing. Václav Blahouš

Historie

Předslavské drama

Dnešním příspěvkem poruším úmysl, že budu psát jen zajímavosti z historie Makova. Jádro dnešního článku bude o smutné události, ke které došlo před 529 léty na předslavské tvrzi, nedlouho předtím dokončené. Po této události byla tvrť po vypálení opravena a sloužila jako obydlí různým majitelům předslavského zboží dále. Po roce 1704, kdy se Předslav stala součástí panství (Otín, Mlázovy, Předslav) ztratila tvrť význam panského sídla a v následujících letech byla přebudována na pivovar a později na lihovar. Příkopy kolem tvrze, které byly napájeny nadýmáním (čerpáním) vody z rybníka Barborky, byly při změně na pivovar zasypany a padací most do věže zrušen. Pivovar roku 1883 vyhořel. Úmysl, že bu-

de pivovar znovu vybudován, ztroskotal na častých změnách majitelů zadluženého majetku. A tak v roce 1923 byla na místě pivovaru otevřena nově vystavěná sokolovna. Z bývalé tvrze zůstalo jen torzo z kdysi několikapatrové polygonální věže. Bývalé budovy obou gotických paláců, severního a východního byly před výstavbou sokolovny zbořeny. Z dalších historických památek lze jmenovat barokní špýchar, barokní sochu sv. Jana Nepomuckého a památný Tyršův dub, jehož stáří je odhadováno na 360 let s obvodem kmene 5,6 m. O kostele sv. Jakuba Většího jsem psal již ve Zpravodaji č. 1 v březnu roku 2007.

Jak víme z historie, Husitská revoluce skončila oficiálně bitvou u Lipan. Avšak klid v zemi nenastal, naopak bylo pokračováno v drobných válkách (viz. vypálení Tuklek...). Zejména bylo postiženo západní pomezí českého státu, kde docházelo k častým nepokojům se zahraničními sousedy. Těžce bylo v této době postiženo Klatovsko a Domažlicko, kde se odehrálo nejvíce střetů. Městečka i vesnice byly vypalovány a řada feudálních sídel zanikala.

Podle archivních pramenů (LC 10 J. Emler, Registra komorního soudu Praha 1889 s. 240) vlastnil předslavské zboží od 8. března 1435 Beneš z Újezdce, který měl dva syny, Ondřeje a Půtu. Posléze se stal ještě otcem dvou dcer. Někdy okolo roku 1450 jmenoval Beneš pro Předslav nového kněze Václava. A právě Václav či některý z jeho nástupců je autorem záznamu krvavé události, k níž došlo na místní tvrzi. Tento záznam zřejmě použil i

Václav Vladivoj Tomek, historik a profesor Karlovy univerzity v Praze, k napsání článku (*Státní vědecká knihovna Klementinum Praha*) z něhož vyjímám:

» K tvrzi se váže pochmurná událost. Podle ní, na podzim roku 1482, vpadlo nepřátelské vojsko do našeho kraje a v okolí tvrze přestalo být bezpečno. V té době na tvrzi panovali dva bratři, Ondřej a Půta, kteří měli dvě krásné a dosud neprovdané sestry, které s oběma bratry na tvrzi bydlely. V onom těžkém čase k nim každodenně doléhaly zprávy o hrůzách, jaké nepřátelští vojáci páchali všude v okolí. O drancování, rabování, vypalování panských sídel i celých vsí. Vraždní nevinných, prznění panen i vdaných žen. Jednoho dne na konci října, se k tvrzi dobelhal zbědovaný vesničan v zakrváceném šatu, kterému se jako zázrakem podařilo z jedné vpádem nelítostných cizích žoldáků postižené vsi (*Chejlavy*) uniknout a alespoň dočasně si zachránit holý život. Přinesl zvěst o nepřátelském vojsku, které může každým dnem tvrz napadnout. Zanedlouho se opravdu objevilo a tvrz oblehlo. Proti hrstce obránců bylo v obrovské přesile a bylo jasné, že oba zemané s hrstkou zbrojnošů a ostatního služebnictva schopného chopit se zbraní tvrz neubrání. Vzdát se a vydat se nepříteli na milost a nemilost však oba bratři nechtěli a jejich věrní s nimi souhlasili. Neměli pochybnosti, jaký osud by je pak v rukou nemilosrdných hrdlořežů čekal, a tak ani nebylo na vybranou. Na poslední chvíli bratry napadlo, jak by mohli zachránit alespoň své sestry. Na únik z tvrze nebylo nejmenší pomýšlení, vždyť kruh obláhatelů kolem ní se uzavřel, ale napadlo je jak sestry v tvrzi ukrýt, aby je dobyvatelé nenašli, až do tvrze vpadnou. A že se tak stane, bylo nad slunce jasné. Musel by se stát zázrak, aby tomu bylo jinak. Sestry s nápadem bratrů souhlasily a tak se v slzách rozloučily a s bratry sešly do rozestavěného sklepení, kde je v jednom koutě zazdili. Jen u paty zdi a pod stropem ponechali úzké štěrbinu, aby do vzniklé kobky mohl proudit vzduch. Byly ovšem tak úzké, že nehrozilo, že by upoutaly něčí pozornost. Nezapomněli na zásobu jídla a sud po okraj naplněný vodou, ani na provizorní lože. Novou zeď pak pomazali sazemi a hlínou, aby ji dokonale zamaskovali.

„Tady vás nikdo nenajde, kdyby se dělo cokoliv“, pravili bratři svým sestrám. Byla to pravda, avšak nikdo z nich netušil, jak hrůznou dostane podobu. Poslední věta, kterou sestry od bratrů slyšely, asi zněla – „Až bude po všem, přijdeme pro vás.“ Nepřišel nikdo. Oba zemané padli spolu se všemi obránci, a všemi dalšími, kdo v tvrzi byli a o zazdění věděli. Zazděné dívky pak marně doufaly, že je někdo přijde vysvobodit z jejich dobrovolného vězení. Nepřítel je nenašli, avšak nehle-

dal je ani nikdo jiný. Zásoby jídla a vody byly spotřebovány a dívkám nezbylo nic jiného než se modlit. Útěchou jim byla víra v brzké setkání s milovanými bratry, nikoliv ovšem v posmrtném životě. «

Tolik úryvek z článku. Jak dalece odpovídal záznamu události, už dnes nikdo neví. Jedno však je jisté, že to byla doba plná násilí, kdy lidský život ztrácel cenu. A co bylo dále? V roce následujícím (1483) majetek po obou bratřích prohlásil tehdejší král Vladislav II. Jagelonský jako královskou odúmrť (*odúmrť – majetek pozůstalý po osobě, která nezanechala dědice zákonné ani testamentární*). Celé předslavské zboží a Těšnici daroval král Půtovi Švihovskému. Půta zastával v té době významný a výnosný úřad nejvyššího sudího Království Českého. Proti rozhodnutí krále vystoupili Jindřich z Kadova, držící Nedanice, Petr z Damnice, držící Ježovy a klatovský měšťan Ondřej, kteří v roli věřitelů požadovali úhradu svých půjček, které poskytli otci Ondřeje a Půty při stavbě tvrze. Soudní spor se vlekl ještě roku 1486, ovšem Půtovi nebyl nic platný. Všechny majetek odumřelý po Ondřeji a Půtovi z Předslavi nakonec získal jejich největší věřitel Petr z Dýmnice (*SÚA, DD 17, fólio 227 v.*), který pak prodal Ježovy a ponechal si jen Předslav.

Škoda, že dosud nebyl proveden odborný průzkum předslavského podzemí, který by jistě přinesl mnoho zajímavého. Miloš Štraub a Jitka Lenková ve své publikaci „Tajemné podzemí“ uvádí vyjádření jednoho předslavského pamětníka slovy, citují: „Už jako kluk jsem slyšel vyprávět o podzemní chodbě, která vycházela z bývalé tvrze, jak tam pak byla postavena sokolovna. Někdo říkal, že tvrz byla spojena podzemní chodbou s kostelem, jiní zase mluvili jen o únikové chodbě končící kdesi v lese. Mezi lidmi také kolovaly dohady o chodbách vedoucích jak do Klatov tak i do Švihova“.

Existence obou chodeb, do kostela i do lesa, se zdá být pravdivá. Vždyť nejen, že byly ve středověku podzemní chodby běžné, ale i s ohledem na událost v roce 1482 na předslavské tvrzi byla chodba potřebná.

Cihly z tohoto podzemí posloužily v pozdější době k různým účelům. Jednak při výstavbě sokolovny, dále v roce 1932 na stavbu kaple sv. Václava v Makově. Ty pocházely ze sklepů pod farskou zahradou atd.

Vážení čtenáři, v tomto příspěvku jsem se pokusil Vám představit jakéhosi GENIA LOCI místa, které zasáhlo osudy mnoha lidí. Neboť jako je nám vyměřen čas života, tak je nám i propůjčena země – příroda, z níž čerpáme po celý svůj život informace a poznání.

J.Š

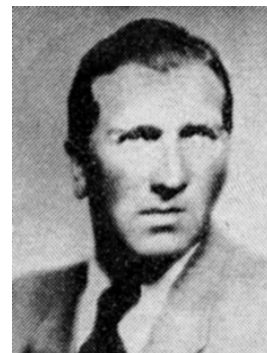

Antonín Kraus

* 17.5.1908 Předslav

† 5.4.1951 Praha-Čakovice

Jméno tohoto člověka zná každý zájemce o létání a jeho činy jsou součástí historie československého letectví. Se znalostí jeho života je to ale jiné. Dochovalo se jen pár útržků, a právě proto se této významné osobnosti našeho letectví odhalí pamětní deska v jeho rodné obci až teprve nyní.

Narodil se v Předslavi, v čísle popisném 16. Jeho otcem byl místní zedník Antonín a matkou Božena, rozená Jirsová, původem ze Strakonicka. Podle kroniky byla tato nemovitost získána dědečkem Antonína Krause (z č.p. 6) pro syna stejného jména, tedy již jmenovaného otce našeho letce. 24.5.1908 byl malý Antonín pokřtěn v místním kostele. Z dochovaných záznamů víme, že absolvoval obecnou školu v místě bydliště, dále „měšťanku“ a dva roky střední školy. Kde a jakou školu studoval, neznáme. V roce 1924 se rodina stěhuje do Strakonice a v roce 1926 vstupuje Antonín Kraus do armádního letectva a postupně absolvuje letecké a pilotní kurzy v Prostějově a Chebu. V záznamech je hodnocen více než kladně a pilotuje celou řadu typů letadel tehdy používaných naší armádou. Po skončení výcviku je přidělen k Leteckému pluku číslo 1 (LP 1) v Praze vyzbrojeného stíhačkami B-21. Po roce a půl je převelen k LP 6 a krátce poté zakotvil u LP 5. Oba pluky byly vybaveny našimi největšími bombardéry Fokkery F-IX.

Ze služebního spisu vyplývá, že se v roce 1935 oženil a měl dva mladší sourozence, bratra, zubního technika a sestru. Té bylo v roce 1935 deset let. Nadále je v hlášeních neustále hodnocen pozitivně a navrhován i na mimořádné povýšení, nalézáme zde i záznamy o několika vykonaných trestech v délce od sedmi do třiceti dní. Z jakých důvodů byl trestán, nevíme. Jediným záporným rysem jeho povahy je podle nadřízeného lehká domýšlivost a jako zvláštní dovednosti jsou uvedeny plavec a cyklista. V roce 1938 po mnichovském diktátu, kdy naše vlast přišla o území na úkor sousedního Německa, odchází Antonín Kraus z armády a nastupuje jako pilot u Československých aerolinií, zde působí až do okupace německou armádou v březnu 1939. Po ustavení

protektorátu neodchází jako řada jiných do zahraničí, aby bojoval za obnovu republiky. Velmi pravděpodobně, kvůli rodině. Po krátké dráze berního úředníka nastupuje místo zalétavacího pilota v pražské Avii. Ta tehdy, jako ostatně všechny zbrojovky v zemi, pracuje pro Němce, proč tam Antonín Kraus nastoupil, můžeme jen spekulovat, možná sbíral informace pro odboj, možná byl donucen Němci, nebo okolnostmi a možná chtěl jen létat. Tak se mu poštěstilo pilotovat i naši poslední československou stíhačku Avii B-135. A přišel květen 1945 a s ním i povstání českého lidu proti nenáviděnému Německu. V Avii připravili okamžitě jeden letoun, opatřili československými výsostnými znaky a A.Kraus, spolu s Františkem Jančou vzlétají nad bojující Prahu aby hlásili okamžitou situaci. Poprvé po šesti letech je na obloze opět letoun s našimi znaky!

Po válce zůstává A.Kraus v Avii a zastává funkci šéfpilota a zalétává celou řadu letadel, opravovaných, či vyvíjených pro naši armádu. Tak se dostává i k létání

Proudový letoun CS-92 (Me-262)

na prvním proudovém stíhacím letounu na světě, Me-262. Tato letadla zanechala na našem území ustupující německá vojska a našim dělníkům a technikům se podařilo je uvést do provozuschopného stavu. Dne 27.8.1946 se ve 14:40 Antonín Kraus poprvé odlepí od plochy žateckého letiště a i díky jeho umění se završuje práce několika set pracovníků a stáváme se teprve sedmou zemí na světě, která zvládá moderní reaktivní leteckou techniku. O několik dní později s tímto letounem při přistání havaruje. Letoun je zničen, ale pilot je nezraněn. Podle záznamů má ještě jednu havárii v roce 1948 na letounu S-199. Tento typ se mu nakonec stává osudným. Dne 5.4.1951 při rutinním zalétávacím letu se pro nekvalitní práci dělníků zadře motor letounu a do kabiny začne unikat jedovatý glykol. Bez kyslíkového dýchacího přístroje nemá pilot šanci a tráví se. Neovládaný letoun se zaboří do země nedaleko železniční trati u čakovického cukrovaru. Katastrofa je velmi podrobně vyšetřena a je z ní vyvozena celá řada nařízení, která mají zabránit, aby se podobná tragédie opakovala. Ve spisech je Antonín Kraus hodnocen jako „jeden z nejzkušenějších a nejlepších“.

Letos uplynulo už 60 let od této tragické smrti předslavského rodáka a 65 let od jeho památného letu. Na místě jeho tragické smrti byl instalován pomníček a v Praze-Letňanech byla po tomto pilotovi pojmenována i ulice. A na konec, dne 22.10., bude tomuto významnému letci umístěna pamětní deska i v jeho rodné obci.

Petr Novák

PETROVIČKY

podle kronikáře (1)

Pamětní kniha obce Petroviček nepostrádá poutavá čtení o době před devadesátí léty. Kronikář pan Josef Rozsypal půvabným způsobem s množstvím zajímavých postřehů popisuje nejen události, ale hlavně náladu, vztah mezi lidmi a názory na dění té doby s nadčasovými závěry a ponaučením. Začtème se do řádek psaných líbivou češtinou s důrazem na detaily, myšlenky a city. Vraťme se do časů po světové válce 1914 - 18, kdy dochází k uvolňování poměrů i na vesnici a k rozběhu do nového, volnějšího života:

Naše vesničky měly vždy svůj zvláštní půvab ve starých rázovitých stavbách, ve starých zvycích a krojích, které při životě skoro až do poslední doby dovedla udržeti rázovitá duše českého sedláka – venkovana. Naše vesničky měly i svou historii, která vyvíjela se v úzkých jejích poměrech a byla zpestřována osudy rodů a poměrem k představitelům moci ať již světské nebo duchovní. Měly však také své tvrdé lebky, na kterých vybíjela se zloba panstva, aniž by je odměkčila a donutila ke změně přesvědčení. Našly se však mezi nimi i ohnuté hřbety, které podlézaly každému a duši svou dovedly zaprodati za úsměv a sladké slovo jen proto, aby alespoň jednou za rok mohly se objeviti na výsluní představitelů moci, kteří neznali upřímného poměru člověka k člověku a

lid dělili na pány a chámy a tyto ještě na potřebné a nepotřebné.

Vesničky měly také své písmáky, kteří pamatovali tyto události a dovedli je sdělití potomstvu svým rázovitým způsobem, aniž by při tom zapoměli na jejich zpestření. Na velkou škodu obcí jest, že staří písmáci jako strážci historie obcí většinou pomfeli a události, které v sebenepatrnějším pojetí měly by dnes po létech velikou cenu, zůstaly nepovšimnuty, nezaznamenány a ústní podání je buď pozměnilo k nepoznání nebo je vůbec zapomělo. Tak stojíme dnes před historií obcí s materiálem velice chudým a většinou uplynulého života musíme pominout mlčením, ač život ten byl jistě stejně rušným a stejně různobarevným, jako je tomu dnes.

Petrovičky jsou zřejmě dost starého původu, nemohou se však pochlubit zvláštním historickým významem, proto veškeré zprávy o nich jsou kusé. Pokud lze z přístupných pramenů usoudit, neměly samostatného majitele, proto se také jako samostatná jednotka neobjevují. První písemná zmínka je z r. 1379 v berním rejstříku Plzeňského kraje a souvisí s Němčicemi. Na počátku 15. století byly Němčice v držení Bruna z Němčic, který s manželkou svou Annou seděl na statku od roku 1415. Překonal tu války husitské a r. 1437 učinil zápis Zdislavovi z Němčic. Ves Petrovičky tehdy patřila ke zboží němčického, k jehož kostelu byla již přiřažena. Statek byl r. 1442 Annou, vdovou po Brunovi propuštěn Zdislavu z Němčic. Ale v krátké době po problémech v nejistých časech válečných musel Zdislav zastaviti statek svému otci Janu Noskovi z Němčic. Ten ho již r. 1445 prodal svému zeti Janovi z Tažovic. Od r. 1518 patřily Petrovičky Apolonovi ze Žihobce, který seděl na tvrzi Měcholupy. Po něm je vlastnil Bernard Barchanec z Baršov se svou manželkou Barborou z Nedvídkova.

V roce 1536 koupil tvrz, dvůr a ves Měcholupy s dílem Petroviček Volf Sedlecký z Újezdce. Již r. 1537 odkázal ale Měcholupy i přikoupený Mochtín synům Adamovi a Kryštofovi a jejich matce

Severní část s kaplí Anděla Strážce

Markétě z Purku. Dědicové se o majetek rozdělili až v r. 1556 a Měcholupy a již celé Petrovičky získal Kryštof. Jeho synové Sezima, Volf a Vilém se o dědictví otcovské rozdělili tak, že Sezima a Volf dostali každý polovinu tvrže, dvora a vsi Měcholupy, Sezima kromě toho ves Domažličky, díl Třebíšova a člověka poddaného v Petrovičkách. Volf ještě zbytek Petroviček a Třebíšova. Sezima ale r. 1589 prodal svůj díl obci královského města Klatov.

Volf s manželkou Dorotou neměli dědice a tak r. 1591 majetek zdědil Volfův bratr Vilém, majitel statku Makov. Ten jej prodal r. 1625 Apoleně Čejkové z Chudenic ze šlechtického rodu Čejků z Olbramovic, kteří drželi již od r. 1501 Němčice. V roce 1636 po smrti Jana Adama Čejky byly Petrovičky ale i Němčice, dvůr a ves Mlynářovice, Pečetín, Zbyslav, Malá Hůrka a Třebíšov prodány Václavu Otakarovi Perglárovi z Perglasu. Pro značné dluhy byl majetek r. 1665 prodán přes Mikuláše Aleše Vítky ze Rzavého Ludmile Kateřině Kocové z Račina, která v té době vlastnila celé Měcholupy, Makov a Újezdec. V r. 1692 její syn Adam Humprecht Fortunát Koc z Dobrše odevzdal statky Františku Mikuláši, hraběti z Morzina výměnou za

statek Čachrov. Již v roce 1696 koupil jmenované statky Ferdinand Ludvík Libštejnský z Kolovrat, velkopřevor rytířského řádu Johaniťů. Od tohoto roku se tedy Petrovičky staly součástí majetku řádu Maltézských rytířů a jejich osud je úzce spojen s panstvím Měcholupy až do jeho prodeje r. 1925.

Vesnička Petrovičky ztopená v zelení stromů tuří se k úzkému údolíčku vedoucímu od Němčic až k Točnicku a dále podél koryta Točnického potoka až k řece Úhlavě. Krásný je pohled s výšiny Lískovic nad Němčicemi do tohoto údolí. Vybíhá ze skupiny lesních pahorků pod Posavátkou a rozvíjí se do travnatých lučin v jejichž hruď jako zrcadla lesknou se v slunci menší rybníky. Jako svědomí krajiny postupují dále jasnou zelení luk, kterou přerušují jen řada starých topolů, tenký klikatý potůček a rybník Třebíšov, k jehož hrázím přilepila se vesnička stejného jména. Dál vystupují jasněji jen Petrovičky s typickou alejí topolů podél spěchající silnice a obzor do dálky se rozšiřuje v harmonický celek v syté zelení s temnějšími odstíny barev stromů, v jejichž rámci zablýskají jen bílá prsa domků a údolí vine se v náruč modravých dálek, zanechávajíc po straně temnou modř zalesněných pahorků. Ves-

ničky, které jako by vydupal, rozloženy jsou po nízkých svazích, sklánějících se k ubíhajícimu údolí. V dálce však údolí se rozbíhá do širšího okruhu a síla jeho se láme o čela zalesněného pásma.

Vesnička, mající nyní (v r. 1921) 35 čísel dělí se na dvě části: Malou (jižní) a velkou (severní) stranu. Přirozené rozdělení mezi nimi tvoří potok, tekoucí od němečických rybníků. Dle tohoto dělení jsou patrné dvě zřetelné skupiny, takže řád řadové osady nevystihuje přesně celkové položení staveb, které odbočují i dále od komunikace a jsou odděleny většími zahradami. Přesto však většina staveb směřuje svými štíty k silnici. Číslo usedlosti pokračují podél komunikace nejprve v jižní části od č. 1 do 7, pak dále v severní po pravé straně silnice od č. 8 až do 13. Přechází pak na stranu opačnou a pokračují až do č. 22. Uprostřed severní části je vystavěna kaple Anděla Strážce z r. 1914. Ostatní čísla pak v nepravidelném pořadí jsou zasunuta mezi nebo za čísla dřívější. Z toho se dá soudit, že č. 1 – 22 jsou nejstaršího původu, ostatní pak postupem doby byla přistavována. V roce 1790 měla ves 24 čísel a v r. 1839 již 26 čísel se 194 obyvateli.

Mý.

Kultura

Z činnosti kulturní komise

Během léta byl zorganizován koncert v kapli sv. Apoleny v Měcholupech. V neděli 21.8.2011 zde vystoupili dva violoncellisté, pan J. Zemen a pan P. Špaček.

Mistrovskou hrou nadchli přítomné posluchače.

Členové KK promýšlejí nabídku programu pro příští období. Chtěli bychom připravovat takové akce, které vás osloví

a kterých se zúčastníte. Vyzýváme vás proto, oslovte členy kulturní komise se svými názory a nápady na další činnost.

Těšíme se na setkávání s vámi.

A. Vlasáková

Různé

120 let SDH v Němčicích

V sobotu 16.7.2011 oslavil Sbor dobrovolných hasičů v Němčicích 120 let své existence.

V rámci programu bylo možno shlédnout malou výstavu o historii sboru a obce. V místním kostele byl vysvěcen nový prapor, který pro sbor zhotovila firma Velebný. Některým členům sboru bylo předáno vyznamenání. Oslav se účastnili členové SDH Předslav a Plánice, kteří přijeli s prapory sborů. Dále se oslav účastnili členové SDH Štěpánovice, Kydliny, Otín, Pečetín a Domažličky. Děti z SDH Kydliny předvedly ukázkou svého požárního útoku.

Součástí oslav bylo i slavnostní odhalení pamětní desky Příslušníkům Československé samostatné obrněné brigády (1943-1945). Odhalení se zúčastnili tehdejší příslušníci československých armád brig. generál Alexandr Beer, plk. Jan Horal a p. Miloslav Jungman (Měcholupy č.p. 1), dále členové České a Slovenské Obce Dělostřelecké, vojenskohistorické společnosti a další hosté.

L.Š. P.Š.

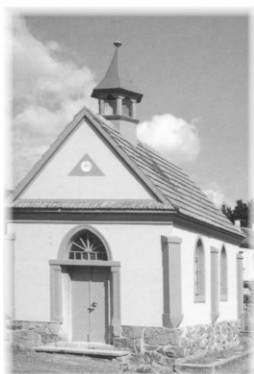
Informace z dění v obci:

V sobotu 27 srpna bylo v Lesním amfiteátru v Makově sehráno divadelní představení „Manželství naruby“ divadelním souborem Rynek z Újezda u Plánice. Počasí však této akci vůbec nepřálo, bylo deštivo, a tak z hlediště hru nakonec sledovalo pouhých osmnáct diváků. Je to škoda a tak bylo s divadelníky dohodnuto náhradní představení, na které najdete upoutávku dále v našich pozvánkách.

V sobotu 3. září proběhlo v Předslavi na hřišti u místní sokolovny tradiční sportovní odpoledne, ve kterém se pořádající organizace, TJ Sokol a SDH Předslav, snaží již řadu let několika zábavnými a sportovními disciplínami spěšit dětem začátek nastávajícího nového školního roku. Počasí se letos opravdu vydařilo a tak mohli být všichni účastníci spokojeni s příjemně stráveným odpolednem.

V sobotu 24. září dopoledne byla v sále hostince v Makově zahájena výstava ZAHRADY PŘEDSLAVSKA, která na tomto místě probíhala po dva dny. Základní organizace Českého zahrádkářského svazu Předslav touto výstavou představila široké veřejnosti zajímavé výsledky činnosti místních zahrádkářů.

Pozvánky:

2. 10. 2011
se koná v Makově,
v kapli sv. Václava
poutňová mše svatá
začátek ve 14:00

2. 10. 2011
v chrámu Narození Panny Marie v Klatovech
se formou benefičního koncertu
uskuteční recitál

Evy Henychové

Začátek od 16:00 hodin
Vstupné 90,- Kč

Výtěžek z akce bude použit na zakoupení
automobilu pro terénní pečovatelskou službu
Oblastní charity Klatovy

Makovská hospůdka srdečně zve na
divadelní komedii pro všechny generace

**MANŽELSTVÍ
NARUBY**

www.divadlorynek.webnode.cz

scénář, režie - Vladimír Kábrt
hudba - Jindřich Gregora

OBSAZENÍ:
manželka - Eliška Luňáčková
manžel - Vladimír Kábrt
tchyně - Eva Džumagul Krausová
instalátor - Jindřich Gregora
délka představení - 50 min

Kdo to má jedovatšší? Mě?
nebo ženu? PŘIJÍTE SE VSADIT!

kterou uvede
Divadlo **Rynek** z Újezda u Plánice
v sobotu 8.10.2011 od 19.30 hodin
v sále hostince v Makově

V sobotu 22.10.2011
se v Předslavi uskuteční

vzpomínková akce
na místního rodáka

Antonína Krause

*Bližší informace,
upřesnění programu a termínů,
bude poskytnuto veřejnosti před konáním akce
na vývěškách a v místním rozhlase.*

Zpravodaj OÚ Předslav vychází 4x ročně vydává OÚ Předslav
Řídí redakční rada ve složení: Šindelář P., Mgr. Kroupová A., ing. Blahouš V., Šús J., ing. Zíka V.
Adresa redakce: OÚ Předslav, Předslav 53, 339 01, tel.: 376 395 201
Povoleno MK, pod evidenčním č. MK ČR E 171 92
Toto číslo vyšlo v září 2011
Náklad 350 ks